

den 24 oktober 1938.

Missionsföreståndaren
D:r Hj. Danielson,
Klarabergsgatan 50,
Stockholm, Sweden.

Käre Broder Danielson!

Frid!

Först ett hjärtligt tack för vänliga brevet av den 24-de sistlidne september. Det har på grund av dagliga resor fått ligga obesvarat tills nu.

Har på senaste tiden besökt de olika utposterna å Po-fältet m.m. Landtfolket hade mycket brått med att taga upp sötpotatis och jordnötter samt i flera fall så sitt vete. Med de primitiva arbetsmetoder, som de använda, måste vid ett sådant tillfälle alla händer sättas i gång. Alla voro emellertid glada och tack samma för en god skörd och för ett vackert bärgningsväder.

Det var dock omöjligt att samla folk till möten på dagarna, men på kvällarna hade jag utan undantag fullt hus. Och jag använde åtminstone en kväll å vardera utposten till möten. En utpost utgjorde dock ett undantag, ty där rådde krigstillstånd och folket var förbjudet att visa sig ute på gatorna efter mörkrets inbrott.

Då jag hörde hur det var i nämnda by tänkte jag utan vidare passera den. Men kommen dit frågade jag genom vakten, om det tilläts mig att besöka vårt kapell. Detta beviljades och det dröjde inte många minuter förr än kapellet var fullt av soldater och officerare tillhörande det frivilliga försvaret så jag jämte evangelisten hade även där ett gott tillfälle att vittna om vår Herre.

Under resan besökte jag ock ett par marknader, talade och spridde traktater. Alla som jag träffade uppförde sig münstergilt och syntes vara tacksamma för besöket. Evangelisterna och församlingsmedlemmarna syntes i stort sett må gott - koleraepidemien är nu i avtagande - och fortsätta i Herrens tjänst och fruktan.

Centralplatsen för Po-distiktet är byn med samma namn. Där samlas församlingen till sina gemensamma möten och där ha vi det största kapellet i distriktet. Som bekant har den platsen bombats ett par gånger under sommaren varvid skador uppkommo även å kapellet. Dessa ha dock nu i huvudsak reparerats. Under de två dagarna jag var där flögo ock dessa "helvetsmaskiner" över samhället. Där de utfört sitt förstörelseverk är man hjärtskrämd, då man hör dem komma. Inte blott folket skyndar att söka skydd utan t.o.m.

(2)

höns och hundar springa till sina gästställen!

Kommen hem till K. hörde jag att de strider norr om staden, om vilka jag nämde i mitt förra brev, inte ännu voro avslutade. De s.k. "Frivilliga" ha tillfogat inkräkterna rätt stora förluster både i män och material. Men här som vanligt är det det fredliga landtfolket som får kännas vid de största förlusterna. Vi ha inte mindre än sex utposter, tillhörande Kischsien's församling, där strider mer eller mindre pågår. Två av dessa har jag på grund av krigstillståndet ej kunnat besöka i höst. Må det behåra Herren att hålla sin skyddande hand över kapellen och församlingsmedlemmarna, som sväva i fara!

Rörande den Leanderska frågan har jag intet nytt att meddela. Jo, möjligen det att dottern Anna-Stina och hennes man jämte svärfadern (Ringstvän) har varnat L. och uppmanat honom att icke försöka spränga baptistmissionen.

Alla i missionen må, så långt jag vet, bra och äro i full verksamhet.

Den Svensk-kinosiska missionskonferensen är utsatt att hållas i Chucheng den 3 - 6 nästkommande november.

Kära hälsningar till alla.

Broderligen,